

Mutku mä haluun!

Jos Jumala tekisi aina, kuten minä toivon, olisiko Hän silloin enää mikään Jumala?

Näin totesi emerituspiispa Eero Huovinen Helsingin Sanomissa vuonna 2014.

Minua tuo ajatus puhutteli silloin ja puhuttelee edelleen voimakkaasti. Toisaalta olen samaa mieltä Huovisen kanssa, mutta toisaalta mieleni tekisi myös kapinoida.

Meillä jokaisella on varmasti asioita, haaveita ja unelmia, joiden toivoisi hartaasti toteutuvan. Työpaikka. Parisuhde. Perhe. Omakotitalo. Opiskelupaikka. Uusi auto. Mutta kaikki niistä eivät syystä tai toisesta välttämättä toteudu.

Pettymysten kautta Jumala kasvattaa meitä. Aivan kuin vanhempi kasvattaa lapsiaan: aina ei saa sitä, mitä haluaa. Silloin lapsen suusta voi kuulua ponteva tokaisu: *Mutku mä haluun!* Jos me todella saisimme kaiken, mitä haluamme ja pyydämme, me tekisimme silloin itsestämme jumalia. Silloinhan me sanelisimme Jumalalle, mitä me haluaisimme ja veisimme Jumalalta päätäntävällän. Tällöin Jumala olisi kuin satujen hyvä haltija, joka toteuttaa kaikki toiveemme.

Jumalasta tekee siis Jumalan se, että Hän ei aina anna sitä, mitä pyydämme. Sitä on ainakin minun usein vaikea hyväksyä. Ei ole helppoa luottaa ja nöyrytyä siihen, että elämämme ei todellisuudessa ole meidän omissa käsissämme, vaan jonkun korkeamman ja jonkun, jota emme edes konkreettisesti näe. Ei ole helppoa luottaa, että joku tuolla ylhäällä voisi tietää meitä paremmin, mitkä toiveet ja unelmat on määrä toteutua.

Kuitenkin rohkaisen sinua luottamaan. Kyllä sinua kuullaan ja sinun toiveesi tiedetään paremmin kuin osaat kuvitellakaan.

Kun Jumala antaa joskus kieltävän vastauksen, se ei tarkoita, että Hän on lakannut rakastamasta sinua.

Hän antaa tilalle jotain muuta. Yleensä jotain, mitä emme osanneet edes toivoa.

-Niina Heinonen